

Τ η ς η μ έ ρ α ς

Η «αντιδημοκρατική» λαϊκίστικη λογική της εκάστοτε αντιπολίτευσης

Είναι ελληνικό φαινόμενο. Και δυστυχώς δεν έχει συμβεί μία και δύο φορές, αλλά τείνει να γίνει θεσμός.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης, αντί να κινούνται σε μια γραμμική δημιουργικής αντιπολίτευσης, δηλαδή στη γραμμή αυτή που προσπαθεί να πείσει την κυβέρνηση να αλλάξει κάποιες αποφάσεις ή έστω κάποια σημεία αποφάσεων της, προς την κατεύθυνση που τα ίδια θεωρούν σωστή, οδηγούνται στην πλήρη ρήξη και απαξίωση της κάθε κυβερνητικής απόφασης.

Του ΠΕΤΡΟΥ ΤΡΟΥΠΙΩΤΗ
ptroupiotis@yahoo.gr

Περιχαράκωνεται πίσω από τις προτάσεις της, βάζει και μέσα στο "κάστρο της" ακόμα και όσους από την παράταξή της έχουν διαφωνίες με άρθρα νομοσχεδίων, μια και "δεχόμαστε επίθεση", και έτσι τα νομοσχέδια περνούν χωρίς την παραμικρή αλλαγή. Και βεβαίως εφαρμόζονται την επομένη, έτσι ακριβώς όπως η κυβέρνηση είχε αποφασίσει. Και η αντιπολίτευση, αντί να βοηθήσει να διορθωθούν πράγματα, μένει με τις "δάφνες" της κριτικής και της καταγγελίας της κυβέρνησης. "Δάφνες" για ε-

πικοινωνιακούς λόγους, αφού τα νομοσχέδια εφαρμόζονται κανονικά.

Σε αρκετές περιπτώσεις, τα κόμματα της αντιπολίτευσης τα τελευταία χρόνια έχουν και ένα άλλο... επιχείρημα. Όταν έλθουμε εμείς στην εξουσία, λένε, δεν θα αναγνωρίζουμε αποφάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης και θα επαναφέρουμε τα πράγματα στην αρχική τους κατάσταση.

Όλες αυτές οι δηλώσεις βέβαια, που το τελευταίο διάστημα κάνει κατά κόρον και ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι ψηφοθηρικές, μια και χαιδεύουν τα αυτιά συγκεκριμένων κατηγοριών πολιτών. Όμως, παράλληλα, είναι και ψεύτικες, αφού συνήθως ποτέ δεν πραγματοποιούνται, μια και είναι τις περισσότερες φορές τεχνικά και νομικά αδύνατες, αλλά είναι και αντιδημοκρατικές.

Και είναι αντιδημοκρατικές γιατί ου-

σιαστικά, με τέτοιες δηλώσεις, αμφισβητείται η νομιμότητα της εκάστοτε κυβέρνησης. Που όμως, ας μην ξεχνάμε, έχει εκλεγεί με την ψήφο του ελληνικού λαού. Άρα είναι και νόμιμη και έχει όλα τα δικαιώματα να λάβει συγκεκριμένες αποφάσεις, είτε αρέσουν είτε δεν αρέσουν σε κάποιους.

Η αμφισβήτηση της κυβερνητικής δυνατότητας να μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις είναι μια καθαρά αντιδημοκρατική κίνηση που γίνεται απλώς για να κολακευτούν ψηφοφόροι. Γι' αυτό και είναι και περισσότερο επικίνδυνη. Οι χώρες στις δυτικές δημοκρατικές κοινωνίες, λειτουργούν με βάση τα αποτελέσματα των εκλογών και με βάση τη συνέχεια του κράτους.

Οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι νόμιμα εκλεγμένες κυβερνήσεις είναι και νόμιμες και εφαρμόσιμες και δεσμεύουν τη χώρα. Δεν δεσμεύουν μόνο τη συγκεκριμένη κυβέρνηση, αλλά τη χώρα.

Όταν κάποιοι λαϊκιστές, όλων των παρατάξεων, καταλάβουν ότι με τις ενέργειές τους όχι μόνο καταστρέφουν τη δική τους αξιοπιστία, αλλά κλονίζουν την εμπιστοσύνη των πολιτών στους πολιτικούς και την πολιτική, ανοίγοντας τον δρόμο σε φαινόμενα χρυσής Αυγής, κάθε είδους και χρώματος, ενώ παράλληλα προκαλούν μεγάλα προβλήματα και στην αξιοπιστία της χώρας στη διεθνή σκηνή, τότε ίσως όλα τα πράγματα να γίνουν καλύτερα.

Φοβάμαι, όμως, ότι το να το κατανοήσουν είναι δύσκολο...

Ουσιαστικά, αν παρακολουθήσει κανείς τι γίνεται στη Βουλή (και όχι μόνο τα τελευταία χρόνια, αλλά τις τελευταίες δεκαετίες), οι βουλευτές της εκάστοτε αντιπολίτευσης, δεν μελετούν τα νομοσχέδια για να βρουν τα σημεία που θεωρούν ότι χρειάζονται αλλαγή, τροποποίηση ή απάλειψη. Απλώς στέκονται σε ορισμένα σημεία, ιδίως από τις εισηγητικές εκθέσεις, που θεωρούν ότι μπορούν να δημιουργήσουν θέμα και κινούνται επικοινωνιακά.

Μεγαλοποιούν, ενίοτε και διαστρεβλώνουν, μέτρα και λογικές των νομοσχεδίων και οδηγούνται έτσι στην καταγγελία της εκάστοτε κυβέρνησης και στην καταμήριση βέβαια του νομοσχεδίου συνολικά. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Αυτό πρακτικά σημαίνει ό,τι το καλύτερο μπορεί να συμβεί για την κυβέρνηση!